

A béka és a holló

Békát fogott a holló, csőrébe kapta, s felrepült vele egy háztetőre. Amint zsákmányával letelepedett a tető szélén, a béka hangosan kuncogni kezdett. -Mit nevetsz, Béka öcsém? - kérdezte a holló. -Semmi, semmi, kedves Holló nővér - válaszolta a béka -, szóra sem érdemes, csak azon nevettem, hogy milyen szerencsém van. Az apám ugyanis itt lakik, éppen ezen a tetőn. Rendkívül erős, roppant haragos természetű ember. Bizonyosan bosszút állna azon, aki bántani merészelne engem. A holló bizony nem nagyon örült e szavaknak, s jobbnak látta, ha biztonságosabb helyen fogyasztja el zsákmányát. Átröppent hát a tető másik oldalára, az esőcsatorna mellé. Itt pihent pár pillanatig, s már éppen neki akart kezdeni a lakomának, amikor észrevette, hogy a béka megint jóízűen kuncog. -Hát most mit nevetsz, Béka öcsém? - kérdezte. -Semmi, semmi, kedves Holló nővér, szóra sem érdemes – válaszolt a béka. - csak eszembe jutott, hogy a nagybácsim, aki az apámnál is erősebb, éppen ezen a helyen éldegél. Aligha vinné el szárazon, aki engem bántani merne. A holló most már nagyon megijedt, s elhatározta, hogy elrepül a tetőről. Így is tett. Csőrébe kapta zsákmányát, s a közeli kút kávájára szállt, s ott letette. Már éppen neki akart kezdeni az evésnek, amikor a béka meg szólalt: -Amint látom, kedves Holló nővér, nagyon tompa a csőröd. Nem kellene megélesítened, mielőtt enni kezdesz? Nézd csak ott azt a követ! Pompásan megfenhetnéd rajta! A holló megfogadta tanácsot, a kőhöz reppent, fenni kezdte a csőtét. Amint egy pillanatra háttal fordított a kútnak, a béka nagyot ugrott, s eltűnt a mély vízben. A holló csak akkor vette észre, hogy a béka eltűnt, mikor már jól megfente a csőrét. Visszareppent a kútkávéra, ide nézett, oda nézett, jobbra-balra forgatta a fejét, de a békát csak nem látta sehol. Végül megsejtette, hogy alighanem a kútban van, s kiáltozni kezdett: -Béka öcsém, kedves Béka öcsém, már megijedtem, hogy elvesztél! Jó éles a csőröm, gyere ki, hadd egyelek meg! -Ó, de sajnálom, kedves Holló nővér - válaszolta a béka-, képzeld csak, nem tudok felmászni a kút oldalán. Gyere le értem, ha meg akarsz enni! - szolt, majd lemerült a mély víz fenekére.